

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Medion AG

Strona pozwana: Administración General del Estado

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku w sprawie T-460/07
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o uchylenie wyroku w sprawie T-460/07, uzasadniając to tym, że w wyroku tym Sąd błędnie przyjął istnienie w przypadku znaków towarowych LIFE i LIFE BLOG prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i w ten sposób niewłaściwie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾. W związku z powyższym Sąd naruszył prawo Unii.

W zakresie podobieństwa znaków towarowych Sąd stwierdził wprawdzie, że przedmiotem porównania są znaki LIFE i LIFE BLOG, jednak następnie postąpił w sposób oczywiście sprzeczny z tym stwierdzeniem, opierając podobieństwo znaków jedynie na elemencie LIFE jednolitego znaku towarowego LIFE BLOG.

W tym kontekście Sąd dokonał błędnej oceny kategorii konsumentów, którzy należą do docelowego kręgu odbiorców, i sposobu, w jaki konsumenci postrzegają znaki towarowe, naruszając w ten sposób zasady uznane w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 2 kwietnia 2010 r. — Banco Vizcaya Argentaria, S.A. przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-157/10)

(2010/C 179/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banco Vizcaya Argentaria, S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 i 65 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie normom prawa krajowego (wynikającym z jednostronnie przyjętych przepisów lub z postanowień umowy dwustronnej o unikaniu podwójnego opodatkowania międzynarodowego) stanowiącym, że w ramach podatku dochodowego od osób prawnych, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących unikania podwójnego opodatkowania, wyłączona jest możliwość odliczenia kwoty podatku należnego w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej z tytułu przychodów uzyskanych na terytorium tych państw i podlegających tam opodatkowaniu, w sytuacji gdy kwota ta, mimo że należna, nie została zapłacona ze względu na zastosowanie zwolnienia, ulgi podatkowej lub jakiegokolwiek innej korzyści podatkowej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nr 12 de Sevilla — Hiszpania w dniu 7 kwietnia 2010 r. — Francisco Javier Rosado Santana przeciwko Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

(Sprawa C-177/10)

(2010/C 179/27)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nr 12 de Sevilla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francisco Javier Rosado Santana

Strona pozwana: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ww. dyrektywę Rady 99/70/WE⁽¹⁾ z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącą Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartej przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż Trybunał Konstytucyjny jednego z państw członkowskich Unii orzekł, iż ustanowienie różnych praw dla pracowników służby cywilnej i urzędników służby cywilnej tego państwa może nie być sprzeczne z jego Konstytucją, musi oznaczać wyłączenie stosowania ww. przepisu wspólnotowego w dziedzinie służby cywilnej tego państwa?

- 2) Czy dyrektywę tę należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona temu, aby sąd krajowy dokonywał wykładni zasad równego traktowania oraz niedyskryminacji w sposób, który ogólnie wyklucza z zakresu jej zastosowania zrównanie pracowników służby cywilnej i urzędników służby cywilnej?
- 3) Czy klauzulę tę należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się ona temu, aby praca świadczona w systemie zatrudnienia tymczasowego nie była brana pod uwagę jako nabyty staż pracy przy nabywaniu statusu stałego członka personelu, a dokładniej dla celów wynagradzania, zaszeregowania lub przebiegu kariery zawodowej w służbie cywilnej?
- 4) Czy ww. klauzula zobowiązuje do dokonywania takiej wykładni uregulowania krajowego, która nie wyłącza z zaliczenia okresów pracy członków korpusu służby cywilnej okresów pracy świadczonej na podstawie stosunku tymczasowego?
- 5) Czy ww. klauzulę należy interpretować w ten sposób, że, pomimo iż warunki konkursu zewnętrznego na stanowisko pracy zostały ogłoszone i nie zostały zaskarżone przez zainteresowanego, sąd krajowy ma obowiązek zbadać, czy warunki te nie są sprzeczne z uregulowaniem wspólnotowym, a jeżeli tak, to czy w takim przypadku powinien powstrzymać się od stosowania takich warunków lub stanowiących ich podstawę przepisów krajowych, w zakresie w jakim są one sprzeczne z ww. klauzulą?

(¹) Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sądu Administracyjnego (Rzeczpospolita Polska) w dniu 9 kwietnia 2010 r. — Jarosław Słaby przeciwko Ministrowi Finansów

(Sprawa C-180/10)

(2010/C 179/28)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelnego Sądu Administracyjnego

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jarosław Słaby

Strona pozwana: Minister Finansów

Pytanie prejudycjalne

Czy osoba fizyczna, która na nieruchomości gruntowej prowadzi działalność rolniczą, a następnie z uwagi na zmianę

planów zagospodarowania przestrzennego, która nastąpiła z przyczyn niezależnych od woli tej osoby, zakończyła tę działalność i przekwalifikowała majątek na majątek prywatny, dokonała jego podziału na mniejsze części (nieruchomości gruntowe przeznaczone pod zabudowę lotniskową) i rozpoczęła jego zbywanie — jest z tego tytułu podatnikiem VAT w rozumieniu art. 9 ust. 1 Dyrektywy 2006/112/WE (¹) oraz art. 4 ust. 1 i 2 Szóstej Dyrektywy 77/388/EWG (²), zobowiązanym do rozliczania VAT z tytułu działalności handlowej?

(¹) Dyrektywa Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej; Dz.U. L 347, s. 1

(²) Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku; Dz.U. L 145, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 09 Tom 01 P. 23-62

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sądu Administracyjnego (Rzeczpospolita Polska) w dniu 9 kwietnia 2010 r. — Emilian Kuć i Halina Jeziorska-Kuć przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie

(Sprawa C-181/10)

(2010/C 179/29)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelnego Sądu Administracyjnego

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Emilian Kuć i Halina Jeziorska-Kuć

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do rolnika ryczałtowego w rozumieniu art. 295 ust. 1 pkt 3 Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (¹), który dokonuje sprzedaży działek służących jego działalności rolniczej, przeznaczonych w planie zagospodarowania przestrzennego gminy pod zabudowę mieszkaniowo-usługową, a nabytych jako grunty rolne (bez VAT), ma zastosowanie art. 16 tej dyrektywy uznający za dostawę odpłatną jedynie takie przeznaczenie aktywów przedsiębiorstwa na cele prywatne podatnika lub inne niż związane z prowadzonym przedsiębiorstwem, jeżeli podatek od tych aktywów podlegał w całości lub w części odliczeniu?